

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 5 listopada 2024r.

zażalenia

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 30 lipca 2024 r., sygn. akt V WKK 15/24,

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 14 maja 2024r. w sprawie V Ka 178/24, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 23 listopada 2023r.

w sprawie o sygn. akt II K 276/23

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Obrońca P. R. w dniu 23 lipca 2024 r. skierował do Sądu Okręgowego w Koszalinie kasację od wyroku tego Sądu z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie V Ka 178/24, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 23 listopada 2023 r. wydany w sprawie o sygn. akt II K 276/23.

Przewodniczący Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Koszalinie w dniu 30 lipca 2024 r., zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k.

i art. 523 § 1 i 2 k.p.k., odmówił przyjęcia tej kasacji, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Obrońca skazanego zaskarżył to zarządzenie podnosząc, że wydano je bez wezwania go do uzupełnienia braków formalnych jego kasacji.

Zarzut podniesiony w zażaleniu jest oczywiście bezzasadny.

Słusznie wskazano w skarżonym zarządzeniu, że zgodnie z dyspozycją art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jedyny wyjątek od tej zasady, dla strony (odmienną regulację dla podmiotów szczególnych przewiduje art. 521 k.p.k.), uregulowany został w art. 523 § 1 k.p.k. i dotyczy podniesienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. – bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

W niniejszej sprawie skazany prawomocnie został skazany na samodzielną karę grzywny, a we wniesionej kasacji nie podniesiono żadnego zarzutu o charakterze bezwzględnej przesłanki procesowej.

Taka kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. W pełni zatem prawidłowo odmówiono jej przyjęcia.

Nie było też potrzeby wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych kasacji, gdyż wywiedzenie niedopuszczalnego z mocy ustawy środka zaskarżenia nie jest brakiem formalnym pisma.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

r.g.